

ת"פ 9070/09/19 - מדינת ישראל נגד א' ג'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9070-09-19 מדינת ישראל נ' כ'

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ הגב' תביעות ירושלים
	נגד
	א' ג'
	ע"י ב"כ עו"ד שני דרי
	הנאשמת

גזר דין

כתב האישום המתוקן

הנאשמת הודתה במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית, בביצוע עבירה של **תקיפה סתם כלפי בן זוגה**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במועד הרלבנטי, היו הנאשמת ובן-זוגה לשעבר גרושים, ולהם שני ילדים משותפים. בתאריך 30.4.2019 בשעת ערב הגיעה הנאשמת לביתו של המתלונן, דפקה בחוזקה על דלת הברזל שבבית, ובהמשך התגלע ביניהם ויכוח. במהלך הוויכוח ירקה הנאשמת בפניו של המתלונן, ושרטה אותו קלות בידו. באותו אירוע, בעט המתלונן בנאשמת וסטר לה, על-מנת להרחיקה.

מהלך הדין

בהסכמת הצדדים, נשלחה הנאשמת לקבלת תסקיר שירות מבחן, שלבקשת הסניגורית, בחן גם את שאלת ביטול ההרשעה. בהמשך חזרה בה הסניגורית מבקשתה לעניין ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינה של הנאשמת עולה, כי היא באמצע שנות השלושים לחייה, אם לשני ילדים מהמתלונן, בגילאים 7 ו-10 שנים. היא בעלת עסק עצמאי בתחום הקוסמטיקה, והחלה לעבוד בתחום כבר בהיותה כבת 17. היא סיימה בית ספר תיכון מקצועי ללא בגרות, לא התגיסה לצבא בשל אורחות חייה, ושמרה על רציפות תעסוקתית לכל אורך חייה הבוגרים, עבודה המסבה לה גאוה רבה ותחושת ערך עצמי. הנאשמת קיבלה אחריות למעשים וסיפרה כי הרקע למעשים היו חילוקי דעות ויחס לא הולם מצדו של המתלונן כלפיה לאורך שנים, כפי שתפסה את עמדותיו כלפיה. לדבריה, כיום היחסים עם המתלונן תקינים וממוקדים בשיתוף פעולה בכל הנוגע לרווחת ילדיהם המשותפים. המתלונן אישר כי מערכת היחסים ביניהם הייתה מורכבת בעת נישואיהם, וצייר תמונה אחרת ביחס לנאשמת ומערכת היחסים ביניהם כיום, וטען שהנאשמת עדיין שואפת לשלוט בחייו. הנאשמת סיפרה כי יש לה שאיפות להשתלב בלימודים

אקדמיים ולכן חששה מהותרת ההרשעה על כנה. הנאשמת סברה שאינה זקוקה לטיפול כלשהו, בניגוד לדעתו של שירות המבחן שסבר כי הנאשמת מדחיקה את בעיותיה ואינה מתמודדת עמן, וכן שללה אפשרות שתבצע של"ץ בשל עיסוקיה המרובים בעבודתה והיותה אם חד-הורית. לפיכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, אך המליץ להסתפק בענישה צופה פני עתיד, קנס והתחייבות.

קביעת מתחם הענישה ההולם

על בית המשפט לגזור את העונש בהתאם למתחם הענישה ההולם, המבוסס על עקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - עבירות אלימות פוגעות באוטונומיה של האדם, בשלום גופו ונפשו ובכבודו. פגיעה זו מועצמת שעה שאירוע אלים מתרחש בין בני משפחה. בעניינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - האירוע משקף אובדן שליטה ברגשות. הנאשמת הגיעה "טעונה" ברגשות שליליים לביתו של המתלונן, גרושה, נהגה כלפיו וכלפי רכושו באלימות פיזית ומילולית ובבזז, כל זאת על רקע חילוקי דעות עמו. מנגד, גם המתלונן לא טמן ידו בצלחת ונקט כלפיה באלימות. בפועל נגרם נזק גופני למתלונן, אך פוטנציאל הנזק במכלול הנסיבות לא היה גדול. הנאשמת כאדם בוגר ומנוסה, צריכה הייתה להימנע מן המעשים והיא אחראית להם.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה רחב בהתאם לנסיבות כל מקרה וכל נאשם. ברע"פ 1536/20 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 1.3.2020) בנסיבות חמורות בהרבה ממקורו, שכללו 3 מקרי תקיפה חבלנית ואיומים כלפי בת זוג, אושר מתחם שבין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, ועונש של 6 חודשי מאסר בפועל. מנגד, בע"פ (י-ם) 11194-01-16 **מ"י** נ' **פלוני** (מיום 6.12.2016) קבע בית המשפט המחוזי מתחם שבין של"ץ נרחב ועד 15 חודשי מאסר במקרה חמור בהרבה ממקורו, שגם בו חבל נאשם בזוגתו במספר אירועים. שם הסתיים התיק בשל"ץ, מאסר על-תנאי ופיצוי.

מתחם הענישה - לכן, מתחם הענישה יכול לעמוד על של"ץ ומאסר על-תנאי ועד 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשמת קיבלה אחריות מלאה למעשים, מדובר באם חד הורית, אם לשניים, בעלת עסק עצמאי מזה שנים ארוכות, המוצאת גאוה בעסקה ובמקצועה זה, ובצדק. הרושם הוא שמדובר באשה נורמטיבית, עצמאית, יוזמת ובעל כישורים רבים. אין לה רישום פלילי. חבל שהנאשמת לא השכילה להיעזר בשירות המבחן שהציע את שירותיו הטובים למען רווחתה שלה.

המיקום במתחם הענישה

נוכח כל האמור, יש למקם את הנאשמת בתחילה המתחם, ולאמץ את המלצת שירות המבחן. חבל שהנאשמת אינה נרתמת לטיפול, אך אין בכך שיקול להחמיר בדין עמה. אין מקום להטיל ענישה מעבר למאסר מותנה והתחייבות בשל נסיבותיה של הנאשמת.

גזירת הדין

לפיכך, מטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם תעבור הנאשמת בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות, לרבות איומים, כלפי בן משפחה, למעט היזק לרכוש במזיד.

ב. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה לרבות איומים, למעט היזק לרכוש במזיד, בתוך שנתיים מהיום.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' באדר א', התשפ"ב 9 בפברואר 2022, במעמד הצדדים.